తాహతు పెళ్లి

— శ్రవణ్

దినకర్ వాళ్లమ్మాయి పెళ్లి కుదిరిందనీ, ఈ నెల ఇరవై ఎనిమిదిన పెళ్లనీ, తప్పకుండా ఫామిలీతో రావాలనీ వరసగా మూడుత్తరాలు రాశాడు. శుభలేఖ పంపాడు.

దినకర్ నాకు చిన్ననాటి స్నేహితుడు, హితుడు, కుటుంబ స్నేహితుడు. ఇక తప్పదనుకుంటూ శుభకర్‌కి ఫోన్ చేశాను. శుభకర్ మా కామన్ ఫ్రెండు.

"హలో నేనిప్పుడే ఫోన్ చేద్దామను కుంటున్నా; నువ్వే చేశావు. ఎప్పుడు బయల్దేరదాము?"

"వెళ్లాలంటే ఈ రోజే స్టార్టవ్వాలి. కానీ నా పర్స్ సిండుకుంది; అదే సమస్య అన్నాన్నేను."

"నో ప్రోబ్లం. డబ్బు నేను చూస్తాను. సాయంత్రం ఆరు గంటలకి నాకు ఫోన్ చేసి డైరెక్టుగా బస్ డిపోకు వచ్చెయ్..." అన్నాడు శుభకర్.

అలా, ఆ విధంగా నెలాఖర్లో, జేబులు ఖాళీగా వున్నా, తాహతు లేకపోయినా అప్పో సొప్పో చేసి బయల్దేరిన మాకు రాజమండ్రీ వెళ్లాక తెల్సిందేమిటంటే... మేం వెళ్లింది ఓ తాహతు లేదా అంతస్తుల పెళ్ళికని!

ఈ అంతస్తుల పెళ్లి లేదా ప్రిస్టేజ్ పెళ్లి కథాక్రమం బెట్టిదనిన...

లవ్ ఎట్ ఫస్ట్ సైట్... జరిగిపోయింది.

ఆ మధ్య దినకర్ వాళ్లన్న దయాకర్ గారమ్మాయి చిత్రలేఖ పెళ్లి జరిగింది.

ఆ పెళ్లిలో వరుడి గారి తమ్ములుంగారు విజయ్ దినకర్ గారమ్మాయి శశిని చూసిందే తడవుగా మనసు పారేసుకున్నాడు.

ఆ విధంగా మనసు కోల్పోయిన చిన్నవాడు విజయ్, ఆ చిన్నదాన్ని గురించి వాకబు చేయగా... ఫలానా వారమ్మాయి, ఫలానా కాలేజీలో చదువుతోంది... ఫలానా వీధిలోంచి కాలేజీ కెళ్తుంది... వగైరా వివరాలన్నీ తెలుసుకున్నవాడై... తన నిజమేనమామ మన్మధరావును కలిసి మొత్తం విషయం ఏకరువు పెట్టాడు- సదరు మేనమామకి ఆడకూతుళ్లు లేరులెండి.

మన్మధరావు అమాంతం ఉబ్బి తబ్బిబ్బయ్యాడు. నీకేం ఫర్లేదు, నేనున్నాను. నువు నిశ్చింతగా వుండు. తర్వాత కథ నేనడిపిస్తానని అభయ హస్తం పడేశాడు విజయ్‌కి.

★★★

రాత్రి తొమ్మిది గంటల సమయం...

దినకర్ ఇంటి తలుపు మీద 'టక్‌టక్... టక్‌టక్...' శబ్దాలు.

తలుపు తీసి చూడగా, ఓ పాతికేళ్ల కుర్రాడు... ఓ నడివయసాయన. ...ఎక్కడో చూసినట్టుందే... అనుకుంటుండగా...

"నేను మన్మధరావునండి. మా గిరిధర్‌కే కదా, మీ అన్నగారమ్మాయి చిత్రలేఖ నిచ్చారు. ఆ పెళ్లిలో నన్ను చూసి వుంటారు..." అంటూ చొరవగా లోపలకొచ్చాడు.

"ఓహో మీరా! రండి రండి..." ఆహ్వానించాడు దినకర్.

"ఏంలేదు... మీరు ఓ.కె. అంటే ఓ తీపి కబురు చెప్పి వెళ్దామని... అన్నట్టు మీకు షుగరూ గట్రా లేదు కదా!" జోక్ వేశాడు.

"లేదు చెప్పండి..." అన్నాడు దినకర్.

"వీడు నా మేనల్లుడు విజయ్... ఎమ్‌కామ్ పాసై లెక్చరర్‌గా చేస్తున్నాడు. అంటే మీ అన్న గారల్లుడు గిరిధర్ తమ్ముడంటే బావుంటుంది."

"కరెక్ట్... అబ్బాయిని పెళ్లిలో చూశాను."

"డైరెక్టుగా విషయంలో కొచ్చేస్తున్నా. వీడికి మీ అమ్మాయి శశి నచ్చిందట... మీ కభ్యంతరం లేకపోతే వాళ్లిద్దరికీ ముడెట్టేద్దాం"

తలుపు చాటునుంచి వింటున్న శశి గుండెల్లో వెయ్యి సితార్ జల్లులు కురిసాయి. వాళ్లమ్మ రుక్మిణీగారి ముఖంలో రెండు బల్బులు వెలిగాయి.

"అభ్యంతరంగాని వాళ్ల తల్లిదండ్రులు వప్పుకోవాలిగా..." అన్నాడు దినకర్ సాలోచనగా.

"రుక్మిణీ! ఇలా రా" అంటూ భార్యని పిలిచి విషయమంతా చెప్పాడు దినకర్. ఆమెకూడా ఉత్సాహంగా చర్చలో పాల్గొంది.

ఈ సంబంధం విషయమై అబ్బాయి తల్లిదండ్రులతో మన్మధరావు ప్రపోజలు చేసేట్టూ, ఆనక లాంఛనంగా దినకర్ వెళ్లి వాళ్లతో పెళ్లి ప్రస్తావన చేసేట్టూ సమావేశం తీర్మానించింది.

★★★

మన్మధరావు చొరవ తీసుకుని అక్కగారు బాలమాంబతోనూ, బావగారు అప్పారావు తోనూ శశి, విజయ్‌ల పెళ్లి ప్రపోజలు చేశాడు.

వాళ్లు ముక్తసరిగా "చూద్దాంలే" అన్నారు.

తల్లిదండ్రులు ఈ పెళ్లి సంబంధంపట్ల ఉత్సాహం కనబర్చకపోయేసరికి విజయ్ నీరుగారిపోయాడు. వెంటనే వెళ్లి మన్మధరావుతో సలహా చేశాడు.

"ఇలాకాదు, మనం అడ్నుంచి నరుక్కొద్దాం" అని మన్మధరావు హుటాహుటిన బయల్దేరి దినకర్‌ని కలిసాడు. అప్పారావు దగ్గరికి బయల్దేర దీశాడు.

దినకర్ అప్పారావుని, బాలమాంబనూ కలిసి "మా అమ్మాయి శశిని మీ రెండో అబ్బాయి విజయ్ కిద్దామనుకుంటున్నాం. దయచేసి వచ్చి అమ్మాయిని చూసుకోండి" అని ప్రపోజ్ చేసి వచ్చాడు.

దినకర్ వెళ్లిపోయాక పెద్దదుమారం చెలరేగిందా ఇంట్లో!

"వీడెంత? వీడి తాహతెంత? బజార్లో నా బాత్‌రూమ్ అంత కొట్టు లేదు. అవతల ఊళ్లో పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్ అయిన వాళ్లన్న గారితో వియ్యమందిన వాడిననే ఆలోచన కూడా లేదు. ఈ కూన్‌కిస్కా గాడితో నేను వియ్యమందుతానా?... అలాగ... ఇలాగ..." అంటూ అప్పారావు కథకళి, శివతాండవం ఆడేశాడు. భార్య బాలమాంబ వంత పాడింది. ఈ ప్రదర్శన పెద్దకొడుక్కి, కొత్త కోడలు చిత్రలేఖ, చిన్న కొడుకు విజయ్ ప్రేక్షకులైపోయారు.

వెంటనే విజయ్ మన్మధరావు దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

★★★

"అయితే స్టోరీ బెడిసిందన్నమాట! ఇపుడు దీన్ని వేరే వైపునుండి నరుక్కు రావాలి..." అన్నాడు మన్మధరావు తాపీగా చుట్ట వెలిగించి.

"ఏం నరుక్కొస్తావో ఏమో! అవతల మా నాన్న నరికేట్టున్నాడు..." అన్నాడు విజయ్.

"పేరులోనే విజయాన్ని పెట్టుకున్నావు. నీ కెందుకు చింత?!" వీపు చరిచాడు మన్మధరావు. "నేను సెట్ చేస్తారా... ఖంగారు పడకు" అని హామీ పడేసాడు.

★★★

"మీ తమ్ముడు వాడి తాహతు గమనించకుండా ఎదుటి వాడి తాహతు బేరీజు వేసుకోకుండా మా వియ్యంకుడితో సంబంధానికెళ్లాడన్నమాట..." సాలోచనగా తల పంకించాడు దయాకర్రావు.

"అయ్యా! తమరు అలా అనుకోవద్దు. అబ్బాయి మాట మీద నేను వెళ్లి తమ్ముడుగారితో మాట్లాడిన తర్వాతనే ఆయన వెళ్లారండి... ఈ విషయంలో పాపం ఆయన పొరపాటేం లేదండి... అసలాయనకేం తెలీదు... మేం చెప్పింది చేశారంతే..." నమ్మకంగా చెప్పాడు మన్మధరావు.

"చెప్పాడు సరే... ఇవతల పెద్దవాడిని నేనున్నాగా... నాతో ఒక్క మాట... మాటమాత్రంగానైనా చెప్పివుంటే... నేను మాట్లాడేవాడ్ని కదా! ఆనక సంబంధం బెడిసి కొట్టాక నన్ను మాట్లాడమంటే ఎలాగ?" బల్లగుద్ది పాయింట్ లాగాడు దయాకర్రావు.

"ఆయన అన్నారండి... అన్నయ్యగారితో మాట్లాడాలని... కానీ నేనే కొంచెం తొందర చేసానండి... ఆ తప్పంతా నాదేనండి. నన్ను క్షమించేసెయ్యండి. దయచేసి మీరు కల్పించుకుంటేగాని పెళ్లి సెటిల్ కాదండి..." దయాకర్రావు చేతులు పట్టేసుకున్నాడు మన్మధరావు.

"ఏదో మీరింతగా చెబుతున్నారు కాబట్టి సర్లెండి... నేను మాట్లాడతా..." అన్నాడు దయాకర్రావు.

★★★

చెప్పినట్టుగానే దయాకర్రావు అప్పారావుతో మాట్లాడి పెళ్లికి వప్పించి తాంబూలాలు కూడా ఇప్పించేశాడు.

దయాకర్రావు డైరెక్ట్‌గా పిక్చర్‌లో కొచ్చేసరికి అప్పారావు దంపతులు మాట్లాడ లేకపోయారు.

అయితే ఇల్లలకగానే పండగయిందా? తాంబూలాలు ఇవ్వగానే పెళ్ళయిపోయిందా?

ఆ తర్వాత అటు దయాకర్రావు, ఇటు అప్పారావు విశ్రాంతి తీసుకున్నారు.

రోజులు, నెలలు దొర్లిపోతున్నాయి.

మిగతా వాళ్లందరికీ టెన్షన్స్ పెరిగి పోతున్నాయి. ముఖ్యంగా వినయ్, శశిలకి, దినకర్, రుక్మిణిలకి...

దినకర్ రెండుసార్లు అప్పారావు దగ్గరకెళ్లి మాట్లాడి వచ్చాడు.

"అలాగే చూద్దాం... ముహూర్తం పెట్టించండి..." అని అప్పారావు జంట నీళ్లు నమలడం మొదలెట్టారు.

దీంతో అప్పారావు లౌక్యం అర్థంకాక పజిల్ అయిపోయాడు దినకర్.

★★★

నాల్రోజుల తర్వాత దినకర్ ఇంటికొచ్చాడు విజయ్ మొహం పావలా కాసంత చేసుకుని. "ఈ పెళ్లి ఎలా జరిపిస్తారో మీ ఇష్టం" అన్నాడు.

"నా ఇష్టం వచ్చినట్టు నన్ను జరపనిస్తే కదయ్యా! ఏ మాటా తేల్చి చెప్పరు మీవాళ్ళు..."

"అదేనండి, వాళ్లను పెళ్లికి వప్పించాం... ఒక్క షరతు మీద..."

"ఏమిటది?"

"ఏంలేదు, పెళ్లికి మీరు కాకుండా, మీ అన్నగారు దయాకర్రావుగారు ఆధ్వర్యం వహించాలట... అలా అయితే వప్పుకుంటామన్నారు..."

"ఇదేం షరతయ్యా! ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు, నేను నా కూతురు పెళ్లి నా తాహతు మేరకు నా ఇంట్లో చేస్తాను గాని... మా అన్నగారింట్లో ఎందుకు చెయ్యాలి?"

"ఇక్కడ మీరు పట్టుపట్టకూడదు. ఈ వ్యవహారం ఈసారికి ఇలా కానిచ్చేయండి" అంటూ లోపలకొచ్చాడు మన్మధరావు.

"సర్లెండి... చూద్దాం..." నిట్టూర్చాడు దినకర్.

"చూద్దాం అంటే కాదు, చేద్దాం..." అన్నాడు మన్మధరావు.

అంతా నవ్వేశారు... నీరసంగా నవ్వాడు దినకర్ కూడా.

★★★

కథ ఇక్కడితో దారికి వచ్చిందనుకుంటే పొరపాటే...

దినకర్ వెళ్లి దయాకర్రావుగార్ని పెళ్లికి ఆధ్వర్యం వహించమని రిక్వెస్టు చేయడం, ఆయన సరేనని మళ్లీ నాన్చడం- ఆనక పెళ్లి కొడుకు అన్నగారు అంటే సాక్షాత్తు దయాకర్రావుగారి అల్లుడు కూతురి కాపురం చెడిపోతుందని బెదిరిస్తే గాని ఆయన దారికి రాలేదు; పెళ్లికి నడుం బిగించలేదు...

ఆహ్! ఒక తెలుగు ఆడపడుచు పెళ్లికి ఎన్ని అవాంతరాలు?!

మేం ఇలా అనుకుంటూండగానే పెళ్లివారి దగ్గర్నుంచి కబురు! పెళ్లికి మగ పెళ్లివార్ని విజయవాడ వరకూ ఎదురొచ్చి స్వాగతం పలికి రాజమండ్రి తీసుకురావాలిట!

ఔరా! ఇంత చోద్యం ఎక్కడా విన్లేదు...

"ష్... ఏం మాట్లాడద్దు... తాహతు పెళ్ళిళ్ళు ఇలాగే వుంటాయ్..." అని గట్టిగా నా చెవిలో వూది విజయవాడలో బయల్దేరాడు పెళ్ళికూతురి మేనమామ!

★★★

పెళ్ళి పందిరి కళకళలాడిపోతోంది విద్యుద్దీపాలతో.

దయాకర్రావుగారి భవనం ఇంద్రభవనంలా మెరిసిపోతోంది.

మంగళవాద్యాలు మార్మోగుతున్నాయి. ఇంటి బయట "శశి వెడ్స్ విజయ్" అనే బల్బులతో లిఖించిన అక్షరాలు చూపరులను ఆకట్టుకుంటున్నాయి. పట్టుచీరెల రెపరెపలతో, అత్తరు పరిమళాలతో, పిల్లలు, యువతీ యువకుల సందడితో అంతా అట్టహాసంగా కనిపిస్తోంది.

పెళ్ళి ముహూర్తం రాత్రి రెండు గంటలకి!

రాత్రి తొమ్మిదవుతూంటే పెళ్ళి భోజనానికి కూర్చున్నాం నేను, శుభకర్.

అరటి ఆకులలో లడ్డూతోపాటు ప్లేటు భోజనం వడ్డించారు. ఆ భోజనం చేసేసరికి ఆకలి పోలేదు సరికదా, అప్పటివరకూ వున్న నిద్రమత్తు వదిలిపోయింది.

టైము పదవుతోంది?

పెళ్ళివారు రాలేదేమిటి?

ఈ ప్రశ్న అందరూ అడిగేవారే, కాని జవాబు చెప్పే వారెవరూ లేరక్కడ!

జవాబు ఎవరికీ తెలీదు గనక.

టైము పదకొండు... పెళ్ళి వారింకా రాలేదు! అసలు వస్తారా? రారా? అందర్లోనూ ఆందోళన... ఆసక్తి... పెళ్ళి పందిట్లో దూరంగా జుట్టూ, గెడ్డం పెంచేసుకుని... సర్వసంగ పరిత్యాగిలా వున్నాడు దినకర్, అంతేకాని పెళ్ళి కూతురు తండ్రిలా కనపడ్డం లేదు.

మెల్లిగా ఒంటిగంటకి వచ్చింది పెళ్ళివారి స్పెషల్ టూరిస్టు బస్సు!

అప్పటిదాకా స్తబ్దుగా వున్న వాతావరణంలో ఒకసారి తుఫాన్ వచ్చినట్టు మార్పు! అందరూ చైతన్యం ఆవహించినట్టు ఉరుకులు... పరుగులు పెట్టేస్తూ పనులు చేస్తున్నారు.

పెళ్ళి కొడుకు, పెళ్ళి కూతురు పీటల మీదకొచ్చారు. ఇక పురోహితుడు కూడా జెట్ స్పీడులో మంత్రాలు లాగించేసి సూత్రధారణ జరిపించేశాడు. ఆహూతులు జబ్బబలంకొద్దీ అక్షింతలు విసిరేసారు. మరో పదినిమిషాల్లో తలంబ్రాలు పోయించేశాడు పురోహితుడు. పెళ్లయిపోయింది!!

ఎదురుచూసినంతసేపు పట్టలేదు.

మా నేస్తం గుండెల మీద కుంపటి దిగింది.

ఆ ఊహే మా మిత్రులిద్దరికీ కొత్త ఉత్సాహాన్నిచ్చింది!

తాహతు పెళ్ళిళ్ళు ఇలాగే వుంటాయనీ, ఎంత ఆలస్యంగా చేస్తే అంత ప్రత్యేకత అనీ మేం అర్థం చేసుకునేసరికి తెల్లవారుజామున అయిదు గంటలయింది.

మళ్ళీ ఉదయం ఆరు గంటలకల్లా కాఫీలు తాగేసి బయల్దేరారు పెళ్ళివారు.

తిరిగి ప్రయాణం చేసి వాళ్ళు ఇంటికెళ్ళేసరికి- అందరి వెన్నుపూసలు వెన్నపూసల్లా అయిపోయాయట! నడుం, కాళ్ళు, కీళ్ళు, వేళ్ళు ఏవీ స్వాధీనంలో లేక రెండ్రోజులు మంచాలమీంచి లేవలేదట! పెయిన్‌బామ్స్‌తో కాలక్షేపం చేశారట! వివరాలు తర్వాత వచ్చాయి.

ఫలితంగా జరగాల్సిన ఫస్ట్‌నైట్ కార్యక్రమం కూడా మరో రెండ్రోజులు వాయిదా పడిందని- ఆలస్యంగా అందిన వార్తలవల్ల తెలుసుకుని మా మిత్రులిద్దరం- ఇక నవ్వాపుకోలేకపోయాం అంటే నమ్మండి!